

Van de voorzitter

Hoe vaak hebben we in de afgelopen tijd de leden het Kabinet en in het bijzonder onze Minister President, deze woorden al horen uitspreken, gevolgd door “was je handen, houd 1,5 meter afstand en blijf thuis bij klachten”.

Met de onlangs inwerking getreden strengere maatregelen hoopt men deze woorden kracht bij te zetten. Onze gezondheidszorg is, ondanks hetgeen sommige partijen ons willen laten geloven, één van de beste in Europa. Echter wanneer de gedragsregels niet worden nageleefd trekken we een wissel op ieder systeem, en krijgt onze economie klap op klap.

Onze huidige situatie met alle beperkingen door corona maar ook andere actuele thema's verdienen onze aandacht. Wij willen als VVD voor eenieder de stabiele Volkspartij zijn die oog heeft voor alle generaties. Daarom gaan wij als Thematisch Netwerk Senioren in de Samenleving samen met Kamerleden het land in om met onze achterban in gesprek te gaan.

Daarnaast willen we samen ook bijeenkomsten tussen generaties plannen om in gesprek te gaan over thema's als zorg, welzijn, wonen, en alles wat verder ter tafel komt. Uiteraard zullen de Kamerleden hierbij ook aanwezig zijn.

Natuurlijk graag op locatie maar anders via ZOOM. Houd onze Nieuwsflits en Facebook pagina in de gaten.

Omdat we voorlopig zoveel mogelijk thuis blijven hebben we weer een zeer interessante Nieuwsflits voor u samengesteld. We bedanken dan ook een ieder die hier een bijdrage aan heeft geleverd. Het zou fijn zijn wanneer u de Nieuwsflits ook binnen uw eigen (lokale, provinciale) Netwerk zou kunnen verspreiden, zodat zoveel mogelijk mensen hiervan kennis kunnen nemen.

Minie Walma – Schreur

Uit de Tweede Kamer

75 jaar Tweede Kamer

Door Tweede Kamerlid Tobias van Gent

Op vrijdag 25 september 2020 vond in de Oude Zaal en in de Rooksalon van de Tweede Kamer een bijzondere bijeenkomst plaats. Een vijftigtal parlementariërs waren aanwezig – op een gepaste anderhalf meter van elkaar – om eerste bijeenkomst van de Tweede Kamer na afloop van de Tweede Wereldoorlog te herdenken.

Na de lange vijf bezettingsjaren keerden op 25 september 1945 de Kamerleden terug op het Binnenhof. Kamervoorzitter Joop van Schaik hervatte de vergadering die hij ruim vijf jaar eerder, op 10 mei 1940, schorste. Acteur Thom Hoffman kroop in zijn huid en liet zijn openingswoorden in de vergaderzaal van toen herleven: ‘Geachte Medeleden! Na de lange, bange jaren van scheiding verheugt het mij, de vertegenwoordiging van het Nederlandsche volk weder te hebben kunnen bijeenroepen.’ De samenstelling van de Tweede Kamer was echter na ruim vijf jaar niet het hetzelfde. Eén kwart van de honderd leden van voor de oorlog was niet aanwezig. De vier NSB-ers ontbraken uiteraard. Tien Kamerleden waren inmiddels overleden, waaronder de joodse socialiste Alida de Jong die het vernietigingskamp Sobibor was omgebracht. Drie Kamerleden waren ‘gezuiverd’, waaronder het enige SGP-lid, de beroemde dominee Henri Kersten. Hij had de Duitse bezetting als een straf van God gezien die het Nederlands volk lijdzaam zou moeten ondergaan. Dit weerhield de SGP er niet van Kersten een jaar later weer tot lijsttrekker te kiezen. Ook hadden een aantal politici in de oorlog formeel ontslag als parlementariër genoemd. Hun lege plaatsen in het ‘noodparlement’ werden op 25 september 1945 ingenomen door 24 nieuwe leden die veelal door de politieke partijen waren gekozen op basis van hun verdiensten in het verzet. Zo maakte Christine Wttewaall van Stoetwegen voor het eerst haar opwachting in de politiek. De ‘rode freule’ zou namens de CHU tot 1971 zitting nemen in de Staten Generaal. De hoop dat een nieuwe start ook een nieuwe mentaliteit en bezieling zou leiden bleek al snel tevergeefs. De Kamer verviel al snel terug tot de oude vertrouwde gewoonten en werkwijze. Dat gold in feite ook voor het electoraat. Bij de eerste verkiezingen in 1946 werd niet de doorbraakpartij PvdA, maar de KVP opnieuw de grootste partij in de Tweede Kamer.

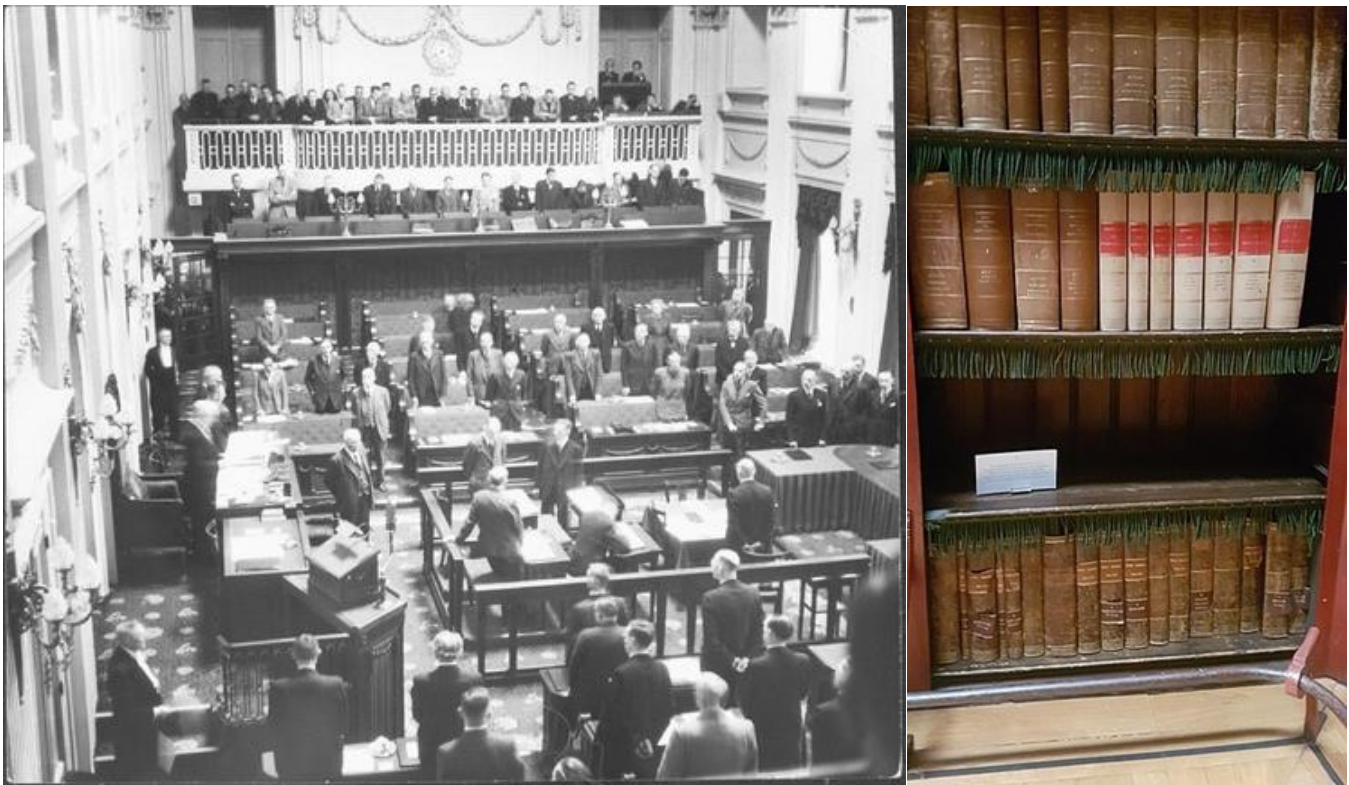
Op de herdenking van 25 september 2020 waren ook kinderen en kleinkinderen van Kamerleden uit 1945 aanwezig. Enkele van hen haalden herinneringen op aan hun (groot)ouders. Ook Kamervoorzitter Khadija Arib kreeg het woord. Zij benadrukte de belangrijke taak van de Staten Generaal: 'een sterke tegenmacht tegenover de regering.' Tenslotte vertelde de Nijmeegse historica Carla Hoetink over het boek wat zij speciaal ter gelegenheid van de viering heeft geschreven. In *Terugkeer naar het Binnenhof* (Boom Uitgevers Amsterdam 2020) maakt zij inzichtelijk hoe de Tweede Kamer het werk weer oppakte en belicht zij de belangrijkste personen uit die periode. Daarnaast bevat het boek beeldverhalen met historische foto's en spotprenten uit de periode van net na de oorlog.

Al met al was het een memorabele bijeenkomst. Voor veel Nederlanders geldt onze parlementaire democratie als een vanzelfsprekend gegeven, maar je leert haar waarde pas echt kennen als het – zoals in 1940 – in een keer onverwachts verdwenen is.

Foto's onder:

Lege plank in de Handelingenkamer – Bijeenkomst Kamer 25-09-2020 – Bijeenkomst Kamer 25-09-1945

Meer bekijken ? <https://youtu.be/EZrjrJSqPA> klik op deze link voor een sfeerverslag van de herdenking '75 jaar vrijheid en democratisch herstel'

Migratiebeleid

Door Europarlementarier
Malik Azmani

In de vorige nieuwsbrief heeft collega en Tweede Kamerlid Bente Becker een kijkje gegeven in de complexiteit van het migratiedossier. Dit dossier houdt mij als politicus al zo'n tien jaar bezig. Als lid van de Tweede Kamer heb ik me jaren hard gemaakt voor een fundamentele herziening van het migratiebeleid. Sinds 2019 doe ik dat als Europarlementariër voor de VVD-fractie in het Europees Parlement. Voor een toekomstbestendig migratiebeleid moet je in Brussel aan de knoppen draaien.

Migratiebeleid is namelijk een grensoverschrijdend onderwerp. Binnen en tussen continenten vindt sinds jaar en dag migratie plaats. Omdat mensen vluchten voor oorlog en geweld of bijvoorbeeld op zoek zijn naar een beter leven. Migratie is dus geen nieuw fenomeen, maar vraagt wel een beleidsantwoord. De open grenzen binnen de Europese Unie leveren ons veel op. De Europese afzetmarkt voor onze ondernemers is enorm. Open binnengrenzen vragen

echter ook op het gebied van migratie dat EU-lidstaten gezamenlijk afspraken maken. De situatie aan de Griekse of Italiaanse buitengrens is niet alleen een zaak van die landen, het heeft ook invloed op ons in Nederland. De migratiecrisis in 2015 heeft pijnlijk duidelijk gemaakt dat het migratiebeleid dat we in de EU hebben, niet volstaat. Gelukkig sloot Mark Rutte samen met Angela Merkel in 2016 de zogeheten “Turkije-deal”. Deze afspraak verlichtte de druk op de zuidelijke lidstaten door een enorme afname aan migranten die over de Egeïsche Zee richting de EU kwamen. Later dat jaar presenteerde de Europese Commissie wetswijzigingen. De VVD vond toen al dat de EU zich met de voorstellen te veel naar binnen richtte: als je de toestroom van migranten beheersbaar wilt maken, moet je (meer) afspraken maken met landen buiten de EU. Niet alleen intern je eigen grenzen wetten wijzigen. De voorstellen van de Europese Commissie strandden. Een gemiste kans, want als we een toekomstbestendig migratiebeleid willen, moeten we het grondig (durven) herzien! En moet de EU het lef hebben door te pakken.

Eind september presenteerde de Europese Commissie wederom een groot pakket aan voorstellen om de impasse te doorbreken. Ze omschrijft haar voorstellen als een huis bestaande uit drie verdiepingen: 1) afspraken maken met derde landen over migratie, de zogeheten externe dimensie, 2) controle aan de Europese buitengrenzen middels verplichte screening bij aankomst en voor migranten en waarvan op dat moment al duidelijk is dat ze niet in aanmerking komen voor asiel, terugkeer naar het land van herkomst, 3) solidariteit wanneer lidstaten onder druk staan, bijvoorbeeld door elkaar te ondersteunen bij terugkeer of door het overnemen van kansrijke asielzoekers.

De VVD pleit al jaren voor de onmisbare plek die afspraken met derde landen (zouden moeten) hebben in het Europees migratiebeleid. En dat blijven we doen. Dat hier eindelijk stevig op ingezet gaat worden is dan ook winst! Ook is er nog genoeg te verbeteren aan de voorstellen die er liggen. Mijn inzet namens de VVD zal u niet verrassen:

Tot we controle krijgen op irreguliere migratie en duidelijke afspraken hebben met derde landen over opvang in de regio, moeten we inzetten op het beschermen van onze buitengrenzen. Daar moeten mensen die irregulier migreren gescreend worden en moet meteen duidelijk worden wie kan blijven en wie terug moet. Ook moeten de asielprocedures in alle lidstaten efficiënter worden. Bij snelle duidelijkheid is iedereen gebaad. Daarnaast is er veel winst te behalen als lidstaten beter samenwerken op terugkeer van migranten die niet mogen blijven, maar ook bij de opvang van vluchtelingen. Mijn hoofddoel is dat we weer grip krijgen op de verschillende migratiestromen. Dat we weten wie, wanneer en hoeveel. Het zal geen gemakkelijke discussie worden, dat is het nooit in Europa. Maar ik ga met goede moed aan de slag!

We houden contact! Daarom organiseert het Thematisch Netwerk op 10 november van 19.30 – 20.30 uur een online ‘bijpraat-sessie’. Deelnemen? Stuur een mail naar secretaris@seniorennetwerk.vvd.nl en we sturen u tijdig de doorlink.

Niet eerder meegedaan? Log dan tijdig in. Vanaf 19.00 uur is de link actief en heeft u de tijd om alles goed in te stellen op uw PC of mobiele telefoon.

Onverbloemd de waarheid zeggen

Door Tweede Kamerlid Antoinette Laan-Geselschap

In aanloop naar de verkiezingen ontkom je er niet aan om nog meer na te denken over de toekomst van de Nederlandse maatschappij dan normaal. Als Kamerlid ben je continu bezig met het evalueren van wat er beter kan. Voor mij is het belangrijk dat het concreet effect heeft voor mensen. Waar heeft iemand, bijvoorbeeld een mantelzorger, of een oudere, écht iets aan? Zodat beleid niet alleen in de Haagse werkelijkheid werkt, maar ook bij de mensen thuis.

Het risico is dat je door de politieke stroom meegevoerd wordt in het denken op de korte termijn, terwijl je eigenlijk veranderingen wilt realiseren die op de lange termijn werken. Geen beleid dat je om de paar jaar weer kan opdoeken, of dat het goed doet voor de bühne, maar uiteindelijk helemaal niet werkt.

Verkiezingen dwingen iedereen weer om te kijken naar fundamentele problemen en duurzame oplossingen. Mijn portefeuille raakt de mensen die chronische problemen hebben, of die niet meer 'genezen' kunnen worden. Het raakt de mensen die met hun sterke wilskracht moeten leven met levenslange beperkingen, maar ook mensen die in hun derde levensfase terecht komen en willen genieten van hun oude dag. Deze groepen mensen worden vaak alleen gekenmerkt als 'de kwetsbaren'. Dat is onterecht, want als er groepen zijn die buitengewone levenskracht tonen, of hebben getoond, zijn het deze groepen mensen. Toch merk ik dat structurele oplossingen voor hen vaak uitblijven.

Dit gebeurt niet uit onwil, of omdat we als samenleving en politiek niet het beste voor hebben met deze mensen. Mijn ervaring is dat er vaak gesproken wordt over deze groepen en dat er vaak beleid gemaakt wordt zonder hen mee te nemen in dat proces. Er wordt voor hen gedacht, maar niet met hen meegedacht. Ouderen en mensen met een beperking dienen juist een intrinsiek onderdeel te zijn van het beleidsproces, zodat er goed en concreet beleid kan worden gevormd dat werkt voor hen. Daarnaast krijgen deze groepen de ruimte en aandacht om onverbloemd de waarheid te zeggen over wat goed gaat, maar ook juist wat er beter kan.

Een complex voorbeeld is de toekomst van wonen en zorg voor ouderen. We hebben een tijd gehad waarin we zeer ongezellige en lelijke bejaardentehuizen maakten, of grote woonflats waar tientallen ouderen in verblijven. Als je het de ouderen zelf vraagt, dan willen ze gezellige woninkjes, of hofjes, waar je met leeftijdsgenoten kan genieten van de laatste fases van je leven. We moeten en willen steeds langer thuis wonen en vaak ook nog in de buurt waar we zijn opgegroeid. Dat is logisch, maar toch wordt er nog steeds niet concreet nagedacht, of werk gemaakt van deze toekomstvisie. Iedereen wordt ouder, maar we denken

als samenleving niet goed na over hoe we dat vorm gaan geven in Nederland. Een land waar de vergrijzing steeds sterker wordt en ook een groter wordende stempel drukt op het zorgbeleid.

Als je kijkt naar organisaties zoals de Stichting Knarrenhof (mooie hofprojecten), dan zie je dat er genoeg ideeën zijn om de uitdagingen rondom woningen en zorg vorm te geven. Er is ook genoeg wilskracht en motivatie om deze ideeën daadwerkelijk uit te voeren. Waarom gebeurt er dan zo weinig? Het antwoord is dan te vaak 'de (lokale) overheid'. We willen een sterke en daadkrachtige overheid die dit probleem aanpakt en initiatieven zoals het Knarrenhof faciliteert. En 'sterk' betekent niet dat de overheid alles op zich moet nemen, maar het betekent wel dat het de regie neemt in dit soort complexe uitdagingen en ruimte maakt voor lokale ideeën en projecten. Sterker nog, zo een overheid kijkt naar succesvolle pilots en experimenten en probeert die op een faciliterende manier uit te rollen over de rest van het land. Zónder zelf in de weg te lopen. De ouderenzorg en de uitdagingen voor morgen verdienen serieuze aandacht van de overheid en een doordracht plan. Anders haalt de realiteit ons wel in. Dat is nu al aan de gang. Zoals een nieuw initiatief het goed verwoordt: 'Stel het niet uit. Praat vandaag over morgen.' Vertel elkaar onverbloemd de waarheid, zodat we de problemen eindelijk aan kunnen pakken.

Wat betekenen de Amerikaanse verkiezingen voor Nederland?

Sven Koopmans

Buitenlandwoordvoerder Tweede Kamerfractie

*De Nederlandse media volgen de strijd tussen president Donald Trump en de voormalig vicepresident Joe Biden alsof alles bij ons om de hoek gebeurt. Maar wat betekenen deze verkiezingen eigenlijk voor Nederland? Wat kunnen wij verwachten als Trump toch weer wint? Wat als front-runner Biden wint? En wat te verwachten van die mysterieuze andere kandidaat, Armin Laschet?
Als Trump toch weer wint*

Misschien dat, net als in 2016, Trump de opiniepeilingen logenstraft en opnieuw wordt gekozen. Hij zou dan verder kunnen gaan met zijn huidige anti-China-politiek en de banden met de Chinese economie zo veel mogelijk verbreken. Europa zal dan gedwongen worden de Amerikaanse kant te kiezen. Maar net zo goed kan Trump inzetten op een plotselinge Amerikaanse protectionistische deal met Beijing, om zo op korte termijn voordelen binnen te halen voor Amerikaanse producenten. In beide gevallen is het slecht nieuws voor Nederland en de EU, zo gehecht als wij zijn aan vrije wereldhandel. Daarom moeten wij Trump er van overtuigen eerst een handelsdeal te sluiten met de EU en dan gezamenlijk onderhandelingen aangaan met China. Samen staan we sterker, en zo kunnen we hopelijk Trump afhouden van eenzijdige handelsbeperkingen. Als echte handelspartij ligt hier een schone taak voor de VVD.

De grootste zorg voor een nieuwe termijn van Trump zou een eventuele Amerikaanse terugtrekking uit de NAVO zijn. Ex-medewerkers beweren Trump er al meerdere keren van af gehouden te hebben het NAVO-lidmaatschap op te zeggen. Zonder de Amerikanen kunnen wij ons onvoldoende verdedigen tegen Russische agressie. Een herkozen Trump zal waarschijnlijk nog minder begrip hebben voor de inderdaad veel te lage Europese defensie-uitgaven. Dit maakt het nog belangrijker dat wij meer investeren in onze militairen. Als een van de weinige pro-defensiepartijen wordt de noodzaak van een sterke VVD zo nog groter.

Als Biden wint

Een overwinning voor Biden (en zijn dan zeer belangrijke vicepresident Harris) betekent waarschijnlijk meer voorspelbaarheid in het Amerikaanse buitenlandbeleid, en een terugkeer van de VS naar het klimaatakkoord van Parijs. Maar de nieuwe president zal zich in het begin vooral richten op het coronavirus, de Amerikaanse economie en de sociaal-maatschappelijke onrusten, meer dan op de handelspraktijken van China of op het geruiststellen van Europa. De tijden van Obama zullen niet zomaar herleven.

Net als Trump zal Biden zich waarschijnlijk minder mengen in de verschillende conflicten in de wereld, van Afghanistan via Nagorno-Karabach tot Syrië. De VS willen ook onder nieuw management niet de politiemann van de wereld meer zijn, en zullen zich vooral richten op Azië. Gelukkig willen Biden en Harris de NAVO in ere houden, maar toch moeten wij meer zelf gaan doen dan in vroeger tijden. Dit betekent voor ons dat wij ook na een Biden-overwinning moeten investeren in defensie. En wij moeten zelf oplossingen zoeken voor conflicten in Oost-Europa en Noord-Afrika, te meer omdat die als voedingsbodem van terrorisme en illegale

migratie ons land bedreigen. Ook een Biden-overwinning vraagt dus een krachtig en realistisch VVD-buitenlandbeleid van Nederland en Europa.

En die meneer Laschet?

Zo veel als we horen en zien over de strijd tussen Biden en Trump, zo weinig horen wij over Laschet, Merz en Röttgen, kandidaten in de strijd binnen het CDU/CSU om de Duitse Bondskanselier Merkel op te volgen. Ook belangrijk voor Nederland, lijkt mij. Wat betekent dat voor ons? Hopelijk lezen onze journalisten ook Duits en hebben we het er snel over!

Fietsen en de VVD

Door Tweede Kamerlid, Eric Ziengs

In mijn jeugd mocht ik met Oma mee om de Drentse Rijwiel vierdaagse uit te rijden. Keuze uit 40,60, 80 of 100 kilometer.

In groepen reden we naast elkaar over landweggetjes en inmiddels aangelegde fietspaden. Het irritante geklingel van de belletjes van deelnemers die de 100 kilometer op racefietsen volbrachten deden ons iets opzij gaan. En zo reden we voort. Het voelde eigenlijk best wel veilig.

Maar de tijd heeft ook iets gedaan met de fiets. De oorspronkelijke solex waar je ook een potje op je hoofd moest hebben werd geen daverend succes. Snorfietsen bleken al snel te veel vaart te maken en werden daardoor al snel bromfiets en mochten niet meer op de fietspaden. De elektrische fiets kent nu een snelle opkomst. Ook de speed pedelec deed zijn intrede. De elektrische scooter maakt een opmars.

Gemeentes en provincies zien ook het belang van goede fietspaden en daardoor zien we steeds meer prachtige netwerken van fietspaden met routes die toeristen graag rijden.

Verder zien we initiatieven om mensen te bewegen met hun fiets naar het werk te gaan. Daarbij valt nu ook de keuze op fietsbanen waar snel gereden kan worden.

Het is juist de VVD, die van oudsher het stempel van autopartij draagt, die het belang inziet van een goed fietsbeleid.

Bij een goede infrastructuur horen ook goede en veilige fietspaden. Fietspaden waar de gebruikers niet gehinderd worden door obstakels als paaltjes, die tot ongelukken kunnen leiden. Ook de breedte kan aangepast daar waar mogelijk om de wat snellere fietser ruimte te bieden bij het inhalen. Duidelijke signalering is nodig zodat helder is wie wel en wie geen gebruik mag maken van het fietspad. Daarbij kunnen gemeentes zelf het beste bepalen waar het wel of niet gecombineerd kan worden. Goede voorlichting qua veiligheid voor gebruikers van de elektrische fiets (zoals het gebruik van een fietshelm) heeft de voorkeur boven een wettelijke verplichting voor het dragen van dit beschermingsmiddel.

Verder zullen er goede parkeervoorzieningen voor fietsen moeten zijn bij de stations maar ook bij de opstapplaatsen van bussen.

Zo zal de VVD zich blijven inzetten voor voldoende mobiliteitsmogelijkheden waarbij de gebruiker daarvan zelf zijn of haar keuzes kan maken.

Daar hoort ook de fiets bij!

Onze leden aan het woord

Zinvol leven na je 65^e: Opgave of uitdaging?

Een bijdrage van ons lid en coordinator voor Limburg, Victor Cillekens

Op 22 september ontving ik een mailtje van Minie met de vraag of ik ook een artikeltje wilde schrijven over dit onderwerp voor de volgende nieuwsflits nr. 10 van oktober 2020 voor het Thematisch Netwerk Senioren. Diezelfde dag nog bevestigde ik onnadenkend en spontaan.

De voortreffelijke bijdrage van Geertje van der Burg-Berendsen in nieuwsflits nr. 9 had ik toen nog niet gelezen. Ook zij schreef dat ze nooit goed over 'zinvol leven na je 65er' had nagedacht, maar gewoon aan de

slag was gegaan in haar vrije tijd. Dat herkende ik wel, maar hiermee heb ik de vraag boven dit artikel niet beantwoord.

Mijn spontane reactie aan Minie zegt eigenlijk al heel veel over hoe ik hiermee omga, maar dat kan natuurlijk voor iedereen anders liggen. Op zoek naar documentatie over dit onderwerp, stuitte ik alras op enkele onderzoeken. Onderzoeksinstituten TNO en ROA zochten al gezamenlijk naar het antwoord en publiceerden erover in 2017. Zij delen de gepensioneerden in drie groepen in.

De conclusies in het kort:

- Jan Modaal stopt, maar laagopgeleiden werken door voor het geld;
- hoogopgeleiden werken door omdat ze nog steeds voldoening halen uit hun werk; en
- naast financiën zijn een leuke werkinhoud, sociale steun en persoonlijke interesses redenen voor mensen om langer door te werken. Mentaal en fysiek actief blijven kan natuurlijk ook buiten een betaalde baan. Het rapport gaat hierop niet uitvoerig in. Maar als je als gepensioneerde geestelijk en lichamelijk in beweging blijft is dat natuurlijk ook heel gezond. Ongeacht hoe je dat doet.

Zelf ben ik niet zo van alles indelen in hokjes want ieder mens is uniek met zijn eigen vaardigheden en kwaliteiten, maar schijnbaar kijkt de wetenschap hier anders tegen aan en meten is nu eenmaal weten of niet? Meer sprak de analyse van hoogleraar neuropsychologie Erik Scherder mij aan.

"Om veroudering van het brein tegen te gaan, is het van belang dat je uitdagingen blijft aangaan en aan nieuwe dingen begint. Je moet vooral niet leven naar je leeftijd" is een van zijn uitspraken.

Daarnaast heeft hij het over fanatieke genen. Scherder, die diverse mensen geïnterviewd heeft, trekt de conclusie dat mensen die uitdagingen aangaan en niet zeker zijn van hun successen fanatieke genen hebben. *"Je treft bij hen waarschijnlijk een ander brein aan dan bij mensen die uitdagingen uit de weg gaan. Zij zijn vermoedelijk in aanleg ondernemend en, -hebben voldoende kansen gehad op het gebied van opleiding en carrière."* Dit betekent niet volgens Scherder dat degenen zonder fanatieke genen of een muur vol diploma's hun toevlucht moeten nemen tot eindeloos bingo spelen. *"Ook als je minder kansen hebt gehad, kun je op hogere leeftijd iets gaan doen wat je brein in conditie houdt. Als je helemaal niets doet, gaat je brein snel achteruit en word je oud. Blijf daarom initiatieven nemen en doe dingen die je nog niet kunt; leer een taal of goed fotograferen. Zolang het maar moeite kost, daar heeft je brein wat aan. Je moet vooral niet leven naar je leeftijd."*

In die uitspraak van Scherder herken ik meer van mijzelf, want in mijn hoofd ben ik helemaal geen 75 jaar, alhoewel je lichaam je af en toe toch voorzichtig laat weten dat je wel ouder wordt.

Ik ga graag de uitdaging aan. Waarschijnlijk zit die houding in mijn genen, want als ik terug ga in de tijd dan weet ik nog als de dag van gisteren dat, toen ik opgeroepen werd voor militaire dienst, ik bij de basisopleiding aangaf graag uitgezonden te willen worden naar Suriname. Nu was het in 1964 zo dat je pas met 21 jaar meerderjarig was en mijn ouders daarvoor moesten tekenen. Dat had heel wat voeten in aarde, maar uiteindelijk heb ik een jaar in Suriname gediend. Een mooie, maar ook wel zware tijd met wat ontberingen. Voor meer info hierover zie <https://www.trisonline.nl/>

Het zit niet zo in mijn genen om nu een opsomming te geven van al die dingen die ik in het verleden gedaan heb en van het gegeven dat ik op dit moment nog actief ben als voorzitter, secretaris of bestuurslid bij een elftal stichtingen, verenigingen, maatschappelijke organisaties en overlegorganen, naast mantelzorger en oppas opa. Toch wil ik er graag twee uitlichten die mij bijzonder raken.

Het Oude Kerkhof

Roermond beschikt over een unieke begraafplaats, samen met die van Weert vormen die de oudste begraafplaatsen in Nederland. Het Oude Kerkhof in Roermond is uniek in zijn soort omdat er ruim 50 grafkelders liggen waaronder ook onze familiegrafkelder met eeuwig durende grafrechten.

<https://www.familiesitecillekens.nl/>

Stuk voor stuk unieke monumenten. Naast bijna alle bisschoppen van Roermond en voormalig landsarchitect wijlen Pierre Cuypers die hier begraven liggen, herbergt deze begraafplaats ook het wereldberoemde graf met de handjes. Op het katholieke deel ligt de jonkvrouw Josephina Carolina Petronella Hubertina van Aefferden en op het protestantse deel ligt kolonel Jacobus Warnerus Constantinus van Gorkum begraven.

https://nl.wikipedia.org/wiki/Graf_met_de_handjes/

Foto J. Verheesen / CC BY-SA (<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0>)

Toen in de vorige eeuw, in de jaren negentig, een wethouder in Roermond het onzalige idee kreeg om het oude kerkhof te ruimen en er woningen neer te zetten, werd in 1996 de Stichting Oude Kerkhof opgericht. <https://www.oudekerkhofroermond.nl/>. Al snel was ik als secretaris betrokken bij de Stichting en hebben wij alles in het werk gesteld om dit verwerpelijke plan tegen te houden en de waarde van dit cultureel erfgoed onder de aandacht te brengen van het toenmalige college. Dat was een heel gevecht, maar uiteindelijk is het met de inzet van een latere VVD-wethouder gelukt en in 2001 werd het Oude Kerkhof officieel rijksmonument.

Voorzitter VVD afdeling Roermond 2007 – 2013

Vanaf dat ik kiesgerechtigd was, toendertijd met 21 jaar, heb ik VVD gestemd omdat het liberale gedachtegoed mij het meeste aansprak. Later, als ondernemer en directeur van een vijftal BV's (werkmaatschappijen en daarboven een holding), kon je in het katholieke zuiden en zeker in een bisschopsstad als Roermond geen "kleur bekennen" want dan deed je hier geen zaken meer!

Nadat ik mijn bedrijven verkocht had werd ik lid van de VVD Roermond en al snel, in 2007, werd gevraagd of ik voorzitter wilde worden. Deze uitdaging liet ik niet aan mij voorbij gaan en ik bendirect aan de slag

gegaan met het opbouwen van een lokaal en landelijk netwerk. Het ledenaantal groeide als kool en met de gemeenteraadsverkiezingen van 2010 haalden wij 11 van de 31 zetels in de raad. Daarmee waren wij de op een na grootste afdeling in zetelaantal van de VVD in Nederland. Ook het netwerken bracht veel waardevolle contacten, o.a. met Mark Rutte, Ivo Opstelten, Jeanine Hennis Plasschaert, Frans Weekers, Fred Teeven, Mark Harbers en vele andere partij kopstukken. Dat had zo zijn voordelen en als ik belde en het paste in hun agenda, kwamen ze graag naar Roermond.

Nog af en toe, als de tijd het toelaat, spreken Mark en ik elkaar. Voor de Provinciale Statenverkiezingen van 2019 was Mark nog op mijn uitnodiging in Roermond om campagne te voeren. Toen deed zich het beruchte voorval met de "Gele Hesjes" voor. Tijdens de looptour door Roermond werden wij omringd, om niet te zeggen haast belaagd, door een leger gele hesjes en werden er met megafoons allerlei leuzen en verwensingen geroepen die ik hier niet ga herhalen. Mark was zo alert om de groep uit te nodigen in Het Torentje voor een gesprek en we weten allemaal hoe dat afgelopen is!

Rond 2012 begon de kwestie rond Jos van Rey te spelen en dat was ook voor mij als voorzitter een heftige periode. In april 2012 zat mijn periode van tweemaal drie jaar voorzitterschap er op, maar door alle toestanden konden wij geen opvolger vinden. Dan neem je je verantwoordelijkheid en blijf je, tot dat er een opvolger gevonden is, aan en probeer je de partij door deze moeilijk periode te loodsen. In de media werd een beeld geschapen dat Roermond het "Palermo aan de Maas" was.

De hele dag de pers aan de lijn, overleg met en werkbezoek aan het HB in Den Haag.

Afgeluisterd worden, zwaar ondervraagd en geïntimideerd worden door de Rijksrecherche, eenmaal negen uur aan een stuk, ga er maar aanstaan. Ook voor mijn gezin leverde dat heel veel stress op!

Als de media zo op je inhakken, dan heeft welke nuancering dan ook geen zin. De rauwe werkelijkheid is dat je als bestuurder en politicus onder een vergrootglas ligt en daar moet je je heel goed bewust van zijn.

De afdeling, bestuur, leden, fractieleden en twee van de drie VVD-wethouders viel in 2012 niets te verwijten en trof geen blaam, maar de imagoschade was er niet minder om. Eind 2013 splitste het grootste deel van de fractie en de leden zich af van de VVD en begon een eigen partij. Er bleef een gehavende lokale VVD over. De periode 2014 – 2018 zat de VVD nog wel met drie fractieleden en een wethouder in de coalitie, maar kon als gehavende partij niet echt meer een vuist maken.

In 2017 werd ik, na de reorganisatie van de verenigingsstructuur, door het bestuur van lokaal netwerk Centraal Limburg gevraagd als voorzitter van de kandidaatstellingscommissie om de kieslijst samen te stellen voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2018. Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 belandden wij met twee zetels in de oppositie. Nu werk ik als fractieondersteuner samen met een geweldig gemotiveerde (steun)fractie aan een "comeback" van de VVD in 2022. Social Media nemen een belangrijke plaats in de permanente campagne in naast laagdrempelige bereikbaarheid van onze fractieleden voor onze burgers in Roermond. <https://roermond.vvd.nl/> - <https://www.facebook.com/VvdRoermond>

Om met Eric Scherder te spreken: "Het zit in de genen", ergo gewoon DOEN.

Als lid van on TN SiS hier ook eens je eigen verhaal vertellen? Stel het voor aan onze voorzitter!

DEJA VU: DE STRAFRECHTKETEN IN NOOD

Een bijdrage van :

Ruud Verkuijlen MA
 Voorzitter Thematisch VVD Netwerk
 Justitie en Veiligheid

Mooi om in de week dat ik 60 ben geworden door Minie om als voorzitter van het thematisch netwerk Justitie en Veiligheid gevraagd te worden om een stuk te schrijven voor de nieuwsbrief van het netwerk Senioren. Dat voelt toch als een soort erkenning en ik neem dan ook graag de handschoen op.

In de Telegraaf van 9 oktober luiden OM-Baas Gerrit van der Burg en Burgemeester van Eindhoven John Jorritsma (VVD) de noodklok over de staat waarin de strafrechtketen verkeert, de politie in het bijzonder. Ze kondigen een noodplan aan en stellen dat een injectie van 578 miljoen euro nodig is voor de Nationale politie. In maart 2020 schreef ik een overeenkomstig artikel als voorzitter van het thematisch netwerk Justitie en Veiligheid. Het werd als ingezonden stuk in een uitgave over veiligheid van de VVD geplaatst. Daarin pleitte ik voor een nog verdergaande structurele ophoging van de J&V begroting voor de strafrechtketen met 1 miljard euro. Dit omdat naast de politie ook het OM en de rechtspraak ernstig overbelast is geraakt.

Een voorbeeld, gemeenten hebben hun aanpak van ondermijning geïntensiveerd, maar als de strafrechtketen overbelast raakt kunnen die zaken niet opgepakt worden. Dan woekert de verweving van de onderwereld met de bovenwereld voort. Is dat erg? Ja dat is erg. Het werkt bijvoorbeeld oneerlijke concurrentie in de hand. De kapper die zich de blaren op zijn vingers knipt in de van zijn vader geërfde zaak bijvoorbeeld. Die kan niet concurreren met de glimmende kapperszaken waar nooit iemand komt en die alleen bestaan omdat daar crimineel geld wordt wit gewassen. Juist nu, nu veel ondernemers in financieel weer verkeren door de Corona maatregelen ligt criminele infectie op de loer.

Een ander voorbeeld is de aanpak van cybercrime. Criminaliteit die een hoge impact heeft op degene die het overkomt. Denk aan steunverzoeken om geld over te maken via WhatsApp. Dan wil je toch dat de dader wordt gepakt? Die aanpak vraagt om specifieke kennis en expertise bij de opsporing. Het aantrekken van mensen met die expertise kost geld.

Maar, met geld alleen komen we er niet. De politiek zal keuzes moeten maken. Bijvoorbeeld of het strafrecht wel altijd de meest effectieve interventie is en of het huidige takenpakket van de politie geen

aanpassing behoeft. Keuzes die er toe moeten leiden dat de wijkagent in het straatbeeld terugkeert, de aangifte bereidheid en het vertrouwen in de vervolging herstelt en cybercrime en ondermijning effectief aangepakt kunnen worden. Hoog tijd voor politieke partijen om in de opmaat naar de verkiezingen kleur te bekennen.

Ondervoeding bij ouderen

Door Franca Kerstens

In ons ziekenhuis werd door de afdeling ouderengeneeskunde onlangs een online seminar gehouden over ouderenzorg. Daarbij werd ook ingegaan op de veranderende voedingsbehoefte van ouderen. Bepaalde gezondheidsklachten kunnen veroorzaakt worden door ondervoeding. Een groot onderzoek dat is gedaan vanuit een stuurgroep ondervoeding van de HAN waarbij ook de Wageningen Universiteit betrokken is liet zien dat de meeste ondervoede ouderen nog thuiswonend zijn. Ondervoeding kan ziekte gerelateerd zijn, door bijvoorbeeld een chronische of acute ziekte. Maar ook mensen zonder onderliggend lijden kunnen ondervoed zijn. Ondervoeding kan leiden tot gewichtsverlies en een lage spiermassa waardoor mensen bijvoorbeeld vaker kunnen vallen.

Oorzaken van ondervoeding kunnen ook liggen in een verminderde eetlust, problemen met het gebit, of gewoon geen zin om voor je eentje eten te koken. Er wordt minder gelet op voldoende inname van vlees, groente, fruit, vocht of (melk-)producten. Mensen kunnen maaltijden over gaan slaan. Naarmate men ouder wordt neemt het risico toe dat er te weinig of niet goed wordt gegeten. Uit het onderzoek blijkt dat 15 tot 30% van de thuiswonende ouderen met thuiszorg en/of ondersteuning van maaltijdvoorzieningen ondervoed is.

Het blijkt ook een lastig probleem om aan te pakken. Want als je minder mobiel bent, hoe doe je dan je boodschappen? Niet iedereen heeft iemand die ervoor zorgt dat er goed wordt gegeten, dat iemand niet steeds alleen eet of dat er goed en gezond wordt gekookt.

Op de website www.goedgevoedouderworden.nl is veel informatie te vinden en kun je zelf ook testen of de voeding die je binnen krijgt voldoende is. Bijvoorbeeld via deze zelftest : <https://www.goedgevoedouderworden.nl/test-uzelf/zelftest1/>

Ik heb de gemakkelijke zelftest ook ingevuld. En ik mocht wel wat meer melkproducten gebruiken dan ik doe. De site is erg toegankelijk en biedt veel informatie. Leuk om eens zelf te doen.

Reacties op deze nieuwsflits kunt u zenden aan de secretaris Franca Kerstens via
TNSeniorenindesamenleving@gmail.com